

Як звучить музика «кіборгів»

Роман Любарський. фото - Ігоря Демчука, "Народне слово"

Історія духової військової музики бере свій початок ще з біблійних часів. Знайдіть у Святому Писанні те місце, де сказано, як Гедеон під час походу дав кожному вояку, окрім зброї, сурму і потім переміг більше за чисельністю вороже військо. Отже, ще тоді воєначальники добре розуміли роль музики у піднесенні бойового духу своїх підлеглих.

Подібні приклади можна знайти на будьякому відрізку військової історії.

Як вважає начальник військовомузичного управління Збройних сил України, народний артист України Володимир Дашковський, «музика військових оркестрів – невід’ємна частина історії і традицій української землі».

Військові оркестри Збройних сил України поділяються на академічний зразковопоказовий оркестр ЗСУ, оркестр Почесної варти полку Президента Міністерства оборони України, оркестри видів Збройних сил України, оркестри оперативних командувань, оркестри військових навчальних закладів і військових частин.

Серед останніх духовий оркестр 3го окремого полку спецпризначення, який водночас виконує функції оркестру Кропивницького гарнізону.

Як зазначив диригент цього оркестру Сергій Францішкевич: «Основне наше покликання – це забезпечення ігор за статутом, тобто забезпечення військових ритуалів, проведення військових церемоніалів, парадів, а також пропаганда військової маршової музики та світової музичної спадщини. Особовий склад оркестру, окрім того, що здійснює службову діяльність щодо забезпечення життєдіяльності полку, організовує та проводить концерти для військовослужбовців, членів їх сімей, а також для цивільного населення. В цьому сенсі ми приділяємо велику увагу естрадній музиці та народним творам у сучасній обробці. Сподіваємося, такі виступи сприятимуть залученню молоді та підлітків Перша хвилина миру Обдо цього виду мистецтва. Коли звучить жива музика, можливо, хтось із батьків замислиться і перейметься думкою про те, що варто віддати дитину до музичної школи».

Саме тому репертуар оркестру постійно збагачується. Серед відомих музичних творів у ньому знайшли гідне місце пісні та композиції Дзідзьо, Івасюка, Поклада, Скорика, гуртів «Скорпіонз», «Квін», танцювальні мелодії. Звичайно, вони адаптовані під існуючий склад духового оркестру.

До речі, штат оркестру складається з двадцяти професійних музикантів, які служать за контрактом. Усі вони як мінімум закінчили музичну школу. Останнім часом перед

музикантами ставиться вимога підвищити свою освіту. Нині майже всі оркестранти мають дипломи музичного училища або училища культури; декілька наразі проходять заочне навчання у таких закладах. Щодо штату оркестру Сергій Францішкевич зазначив таке: «Ми чекаємо і надіємося на зміни. Начальник військовомузичного управління ЗСУ Володимир Дашковський прагне домогтися розширення штату до тридцяти музикантів, оскільки ми виконуємо і роль гарнізонного оркестру, а для його складу це необхідний мінімум».

Коли не задіяні у заходах, музиканти військового духового оркестру проводять репетиції щодня. Але якщо хтось легковажно вважає, що вони звільнені від бойової підготовки, то це не так. Вони так само виконують усі необхідні вправи і завдання, беруть участь у навчаннях, але за програмою підрозділів забезпечення. Це означає, що наші музично обдаровані спецназівці так само стрибають з парашутом, здають нормативи з вогневої та фізичної підготовки, тактичної медицини, топографії. Окремі з них, хто служить не один десяток літ, мають до 100 стрибків з парашутом. Дехто брав безпосередню участь у бойових діях у зоні проведення АТО.

Розповідає сержант В.: «Через те, що з 2006 року у наших військах почалося скорочення, 31 грудня 2013 року оркестр припинив своє існування. Але командир полку Пікулін розумів, що оркестр потрібен частині. Завдяки йому наш колектив і був збережений. Для цього нас розкидали по різних підрозділах. Ми з товаришем, наприклад, потрапили у батальйон зв'язку, інші – у роту забезпечення.

Коли розпочалася війна, ми вирішили перевестися у бойовий підрозділ другого батальйону. Пройшли спеціальну підготовку. Потім потрапили у Донецький аеропорт із завданням розгорнути ретранслятор, що забезпечує кодований зв'язок. Під вогнем встановили антену на даху нового терміналу. На той час ми були вже в оточенні. Обстріли ворожої артилерії не припинялися. Попри перемир'я. По нас гатили з танкових гармат, важких мінометів, «Градів», «Тюльпанів». Живого місця навколо не залишилося. І протягом кількох годин цю антену розбили мінометами. Ми залишалися у терміналі з рештою обладнання і вели оборонні дії. Ми – це група спецпризначенців, близько 20 бійців. З трьох мінометів у нас працював лише один. Ми не робили ніяких вилазок, вели вогонь лише у відповідь, а виходили тільки для перевірки своїх «розтяжок» на підходах до терміналу. Командири намагалися по максимуму зберегти людей, бо треба було протриматися три місяці. Командував обороною полковник Трепак Олександр Сергійович. Завдяки його умілому керуванню ми вистояли.

У вересні я залишив аеропорт. Мені поставили завдання супроводжувати вантаж, в якому була захоплена нами російська зброя як доказ того, що на нашій землі воюють російські війська. А дорогою треба було ще забрати з Красноармійська і доправити у Кіровоград наших загиблих побратимів».

Коли я запитав, чи маєте нагороди, музикант, що придбав для оркестру власним коштом саксофон, промовчав. А його напарник сержант А. сказав: «Справа не у нагородах. Справа у тому, що там народилося справжнє бойове братство. Хлопці згуртувалися і відчували себе там однією великою сім'єю. Завдяки тому, що постійно підтримували один одного, вистояли і вижили».

Протягом цього короткого спілкування я переконався, що нашим спецпризначенцям властиві скромність, гордість, професіоналізм і незборима сила духу. Ми маємо пишатися людьми, котрі попри такі важкі випробування не очерствіли душею, котрі, пройшовши через жахіття війни, повернулися до мистецтва, що дарує радість і стверджує життя.

Отже, у січні 2015 року в штаті полку знову відновили оркестр. Усі, хто був у його складі до того, слава Богу, знову повернулися до музики. Через деякий час особовий склад оркестру вже демонстрував свою майстерність військовослужбовцям та цивільному населенню в зоні проведення АТО. Загалом же минулого року колектив, виступаючи у різних куточках області, взяв участь у майже 300х різноманітних заходах.

У планах на майбутнє – отримання концертної форми одягу, розширення службово-стройового і концертного репертуару, придбання нових музичних інструментів та підготовка оркестрового дефіле.

А тим часом кропивничани мають змогу щочетверга слухати захоплюючу гру військових музикантів на площі біля театру корифеїв.

Приходьте, підтримайте їх наснагу! У відповідь отримаєте лише позитивний настрій.